

Radim Palouš @cantor

7. února 1990 s ministrem zahraničních věcí USA Jamesem Bakerem, který přednesl v pražském Karolinu projev o evropské integraci a americko-československých vztazích

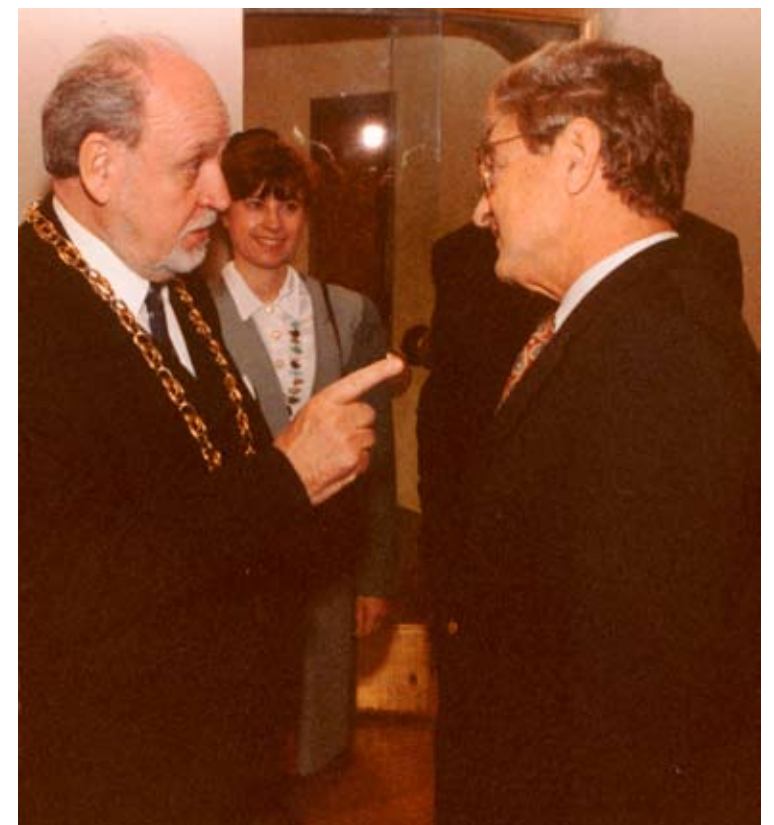
Se španělským králem a španělskou královnou

S Willy Brandtem, někdejšíým německým kancléřem, nositelem Nobelovy ceny za mír z roku 1971, na půdě Karlovy univerzity v roce 1991

Czesław Miłosz, nositel Nobelovy ceny za literaturu z roku 1980, na Univerzitě Karlově 1. června 1993

S filantropem Georgem Sorosem

1993 (rektorem Univerzity Karlovy 1990–1994)

S tehdejšíým ministrem zdravotnictví Martinem Bojarem, 26. června 1992

U příležitosti oslavy 80. narozenin, vpravo někdejší rektor Karlovy Univerzity Ivan Wilhelm, vlevo Aleš Prázný

Udělení čestného doktorátu profesorovi Otto Wichterlemu, 2. března 1993

Zleva Radim Palouš, Václav Havel, Josef Petráň

Radim Palouš @cantor

Při promoci doktorů filosofie, Karolinum, 26. května 2005, první řada zleva: Naděžda Pelcová, Radim Palouš, Jiří Pešek, Zdeněk Helus, Zdeněk Sázava (za ním nahoře Bedřich Nosek), ..., Jaroslava Pešková (za ní nahoře Jan Sokol)

Z doktorské promoční hostiny, květen 2005 (vlevo Zuzana S.)

Po doktorské promoci 26. května 2005, zleva: Zuzana Svobodová, Jaroslava Pešková, Radim Palouš, Aleš Prázný, Mojmír Konečný (poslední tajemník Jana Masaryka)

Jaroslava Pešková a Radim Palouš, třikrátové setkání 2005

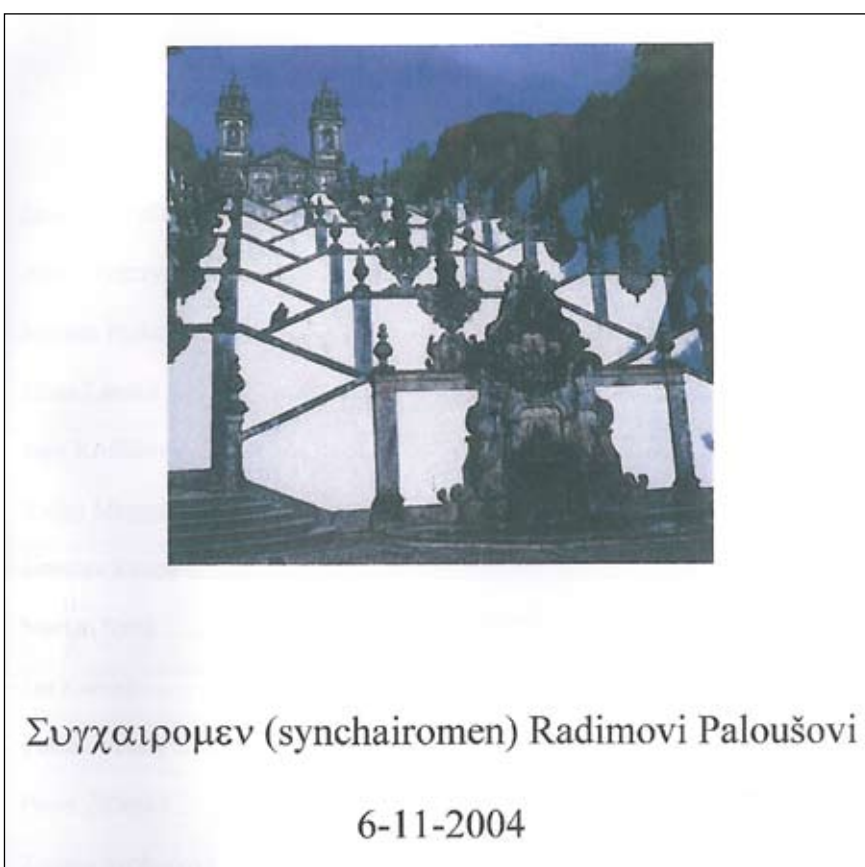
Jaroslava Pešková a Radim Palouš, třikrátové setkání 2005

Při promoční hostině v dialogu s Tomášem Halíkem, v pozadí Jaroslava Pešková, květen 2005

Po pohřbu Jaroslavy Peškové, 10. února 2006, s Alešem Prázným

Synchairomen Radimovi Paloušovi – gratulovník k 80. narozeninám

Od: Radim Palouš
Komu: Krámský David, Prázný Aleš, Svobodová Zuzana, Hogenová Anna, Pelcová Naděžda
Předmět: + Jaruška
Datum: 4. února 2006 10:54

Milí přátelé,

vzpomínám na Jarušku. Dnes jsem opět otevřel Platónův dialog Prótagoras. Mladý Hippokratés, účastník Sokratových filosofických rozprav, tuče časně ráno, vlastně ještě za tmy, na vrata domu svého mistra a pospíchá k jeho lůžku, že prý nese senzaci: do Athén přišel slavný sofista Prótagoras, jediný, kdo ho může učinit moudrým a také zdatným v řečnictví a pojďme hned za ním! Sókratés mu odpoví, že to už ví, ale že jít tam hned – na to je přece příliš brzy, čímž ho mimochodem taktně upozorní na to, že horlivost mladíka nedbala nočního klidu ani právě teď. Sókratés však vstane a začne se ptát Hippokrata, čeho že to vlastně hodlá u Prótagory nabýt, v čem že je mistrovství toho věhlasného sofisty, co je předmětem jeho poučování. Horlivý Hippokratés se ukáže spontánním nadšencem – teprve Sókratés mu klidně a věcně předestře jeho nekritický chvat a pozvolna mu pomáhá vynořovat se z horlivé naivity. Potom jdou v čase společensky již slušném do domu Kalliova, kde dílí Prótagoras, kde se s ním po jeho velkolepém řečnění pustí do dialogu, v němž ho přivede do rozpaků.

Jaruška byla jak nadšená, tak nad věcí! Měl jsem pro ni slabost, vždyť i já sám se často, přechasto ve svém životě vidím jako onen nadšený zanořený mladík, často jsem se vynořoval a své živobytní reflektoval: díky svým rodičům, přátelům a žákům, své ženě i synům, učitelům – a filosoficky v první řadě Patočkovi, a ovšem také díky knihám a životní cestě, kterou mně Nejvyšší přidělil. Bylo to dobro-družství, nechtěl bych jiné putování. Chtěl bych si to zopakovat? Ovšemže to nelze, každé ráno je nové! Nadto to, co bylo, stačí. Myslím, že Jaruška svůj životní příděl víc než naplnila. Díky Bohu za ni! Vždyť byla vzdělanou, pilnou a moc hodnou spolupracovnicí.

Její odcházení z činného života netrvalou příliš dlouho – jsou lidé, kterým je snášet úděl nemohoucího léta – tatínek mé ženy Aničky žil ochrnut na tělo i řeč 11 let! Jarušce se dostalo milosti opustit své dílo v rámci jednoho měsíce. Odpočinutí lehké dej jí, ó Pane, a světlo věčné at jí svítí!

Radim

Radim Palouš @antor

Gratulace k 80. narozeninám, uprostřed Jan Kohout

Z oslavy 80. narozenin na Pedagogické fakultě, listopad 2004

Obsah	
Jaroslava Pešková: Zamyšlení nad osmdesátými narozeninami em. rektora Radima Palouše	3
Anna Bystrzycká: Výchova jako nová naděje a význam nepokory	5
Miriam Prokešová: Vážený pane profesore (dopis)	9
Jiřina Láinská: Profesor Radim Palouš (osobní zkušenost)	11
Jana Krulčíková: Různé podoby lásky: EROS, FILIA, AGAPÉ	13
Vidhu Maggu: Bhagvad-Gita – An Introduction to Hindu Philosophy	19
Jaroslav Kacel: The Ontological Adequacy of English	23
Marian Šprta: Stopa světelné metafyziky v antropologii Hannah Arendtové	33
Jan Kohout: K močným perspektivám víry, naděje a lásky na konci eurověku	37
Tomáš Veselý: Stojím-li (báseň)	43
Pavel Žďárský: PAIDEIA & EDUCATIO (uvedení nového časopisu Paideia)	45
Zuzana Svobodová: Žít zvyku navodory a nést tradici	47

Synchairomen Radimovi Paloušovi – gratulovník k 80. narozeninám

Z oslavy 80. narozenin, zcela vpravo Pavel Žďárský

Přípitek k 80. narozeninám, zleva: Naděžda Pelcová, Markéta Panoušková, Jaroslava Pešková, Anna Hogenová, Radim Palouš

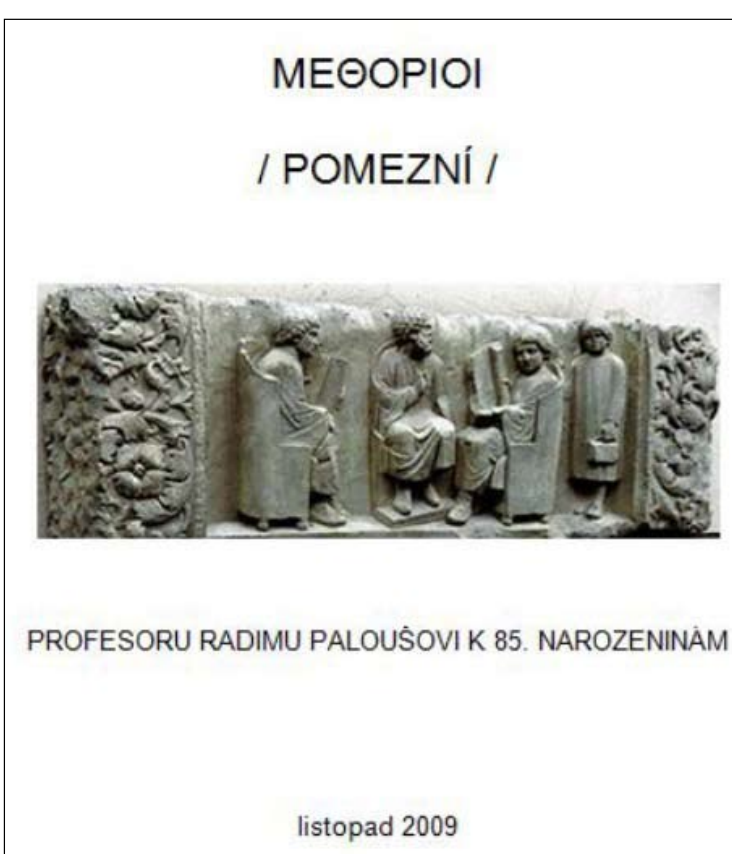

Mimořádné číslo časopisu Paideia nazvané Výchova ve světověku, věnované Radimovi Paloušovi k 90. narozeninám

Obsah	
Editorial (Zuzana Svobodová)	7
Články	
Miloslav Bedřich: Kanare a pedagogika	9
Helena Brotníčková: Růžal jako námořní výchovy	17
Anna Hogenová: Jak omít patit k člověku?	37
Miroslav Jiráček: Důmysl v kontextu filozofie výchovy	51
Petr Katský: K problematice výchovy	55
Petr Marek Kowalski: Jan Křtěl umožňuje vzkřítost?	63
Lenka Krámská, David Krámský: Stud a vlna aneb O transcendentní jako žít morálně	73
Naděžda Pelcová: Výchova odstraňující se v její	85
Miriam Prokešová: „Děti v nás“ jako tajemství	91
Kristýna Rejznerová: Výchova ve stáří jako lince pro každého z nás	105
David Rybák: Nějaké plány fenomenologických analýz technické souvislosti uvážit Jiřího svíta	115
Věra Schifferová: „Per secula ite intum est.“ K pojetí světa v díle Jana Amose Komenského	127
Jiří Síva: Pravidelnost a problém tolerance ve světověku	141
Zuzana Svobodová: Jakkou výchovu	157
Jiří Štágl: Aktuální problémy filozofie výchovy	169
Filip Tamiševič: Obvrazení strna Měsíce: k porozumění „světověku“	187
Lucie Vaňková: K významu naladnosti pro rozdílnou pedagogickou praxi	215
Irena Vaňková: V božstevu jazyka a světu (K holočickému pojetí významu)	229
Děky profesor Radimovi Paloušovi k devadesátinám	
Alena Bernardová: Stráčky světových hřív	243
Zdenka Paloušová: Díky dopovědělám	247
Jana Dvořáková: Vážený pane profesore	251
Jáchym Janoušek: Vážený pane profesore	257

Z oslavy 80. narozenin na Pedagogické fakultě, listopad 2004

METHORIOI – Pomezni (gratulovník přátel filosofie výchovy Radimovi Paloušovi k 85. narozeninám)

Obsah	
Tereza Králíčková: Sám sebou být. Es muss sein!, Setkání	3
Naděžda Pelcová: Problém tělesnosti a intersubjektivitu u Merleau-Pontyho a jejich význam pro porozumění fenoménu výchovy	4
Mikuláš Horský: Znovu k ideji Dobra mezi Platonem a Aristotelem	10
Jana Dlouhá: Úvahy nad lidským určením	13
David Krámský, Lenka Krámská: Filosofie a humanitní vědy	18
Jana Šturzová: Tematické významu ve výchově	22
David Rybák: Výchova jako erotické přicházení k sobě samému u Jaroslava Peškova	28
Michal Slaninka: Učitel jako autorita, autorita jako učitel	32
Anna Hogenová: Jsme rozhovorem!	37
Irena Vaňková: Bezedná slova po samý vrch plná	45
Jakub Hajčec: K problematice ticha ve výchově	51
Miriam Prokešová: Filosofie, smích a pláč duše	53
Kateřina Marková: Čas environmentální výchovy	56
Tafána Göbelová: Příběhy nelhostejnosti ve Starém a Novém zákoně	60
Zuzana Svobodová: Život jako liturgie	63

odesílatel: Radim Palouš
komu: David Krámský
datum: 2002

Milý Davide,
... Ano, existuje vědění o filosofii, to však není skutečné filosofické vědění, to je jen vnější pohled na ty, kteří n á r o k filosofie opravdu žijí. Aby člověk byl tomuto nároku právně, aby mohl vstoupit do onoho vozu, které táhnou Heliady-sluneční dívky (Parmenides), potom se nutně musí pečlivě a odpovědně vyzbrojovat oním věděním o filosofii!!! A to je nejen nadšené a uchvácené poslouchání, nýbrž pot a pot a pot. Pokud by se někdo filosofickou výzvou cítil povolán, avšak nebyl statečným poutníkem, potom z vozu lehce vypadne při prvním hrbolku – viz na příklad osudy Sokratova žáka Alkibiada.
... O tom a o dalším životně důležitém bychom měli hovořit v vás ...
Vím, že předpokladem je 1) FILIA, respektive AGAPÉ a 2) PURITAS, respektive INTEGRITAS.

Na shledání se těší

Váš

Radim

Radim Palouš *c*antor

Proslov při vernisáži „S. Hartlib – J. A. Komenský“, 1. dubna 1993

Na schůzi občanské iniciativy Charta 77, 10. prosince 2002

Jako učitel, Davle, 1952 (Radim Palouš první zleva)

Radim Palouš přednáší o Sókratovi na filosofické fakultě v Pardubicích 29. listopadu 2007

Z přednášky o Komenském v Jižní Koreji, na univerzitě v Soulu roku 1993

Z diskuze v rámci předání Ceny Nadace Dagmar a Václava Havlových VIZE 97 Philipu G. Zimbarovi, 5. října 2005 v Pražské křižovatce.

Na konferenci *Idea univerzity v dnešní době*, vpravo Aleš Prázný. Zámek Pardubice, 9. listopadu 2010

Po přednášce „Víra a výchova“ pro Pedagogickou sekci České křesťanské akademie, Emauzský klášter, 14. ledna 2009

odesílatel: Radim Palouš
komu: Zuzana Svobodová
datum: 15. března 2011 11:08
předmět: Prázdno

Milá Zuzano,
 děkuju za email.

Podíval jsem se hned na Heideggerovu světlínu. Podle něj aby jakákoli událost vstoupila v existenci, musí tu být v bytí možnost oné události se udát; ona štěrbina či světlina se naplní tak, že se potence promění v aktualitu, v ek-sistenci. Událost je tedy "dání", dar, protože se bytí v této události dává člověku: je štěrbinou uvlastněna (ereignet) a díky "uvlastněné (ereignen) štěrbině" vstoupí v ek-sistenci. Událost se může jen tehdy udát, jestliže se světlina bytí uvlastňuje v události (ereignen) a předává se (übereignen) bytí v této události člověku. To, že se však ono tu, světlina jako pravda bytí samého, uvlastňuje v události, je udílením (Schickung) bytí samého. To je údělem (Geschick) světliny.

Je to složitě vyjádření toho, že bytí jest otevřeno světovému dění, že je to svět "světla", nikoli tmy, že se děje, a tedy že má své "odkud kam" a že světlý svět je člověku skýlán, aby lidsky byl.

S pozdravy Vám, manželovi i dětem Váš

Radim

Radim Palouš c@ntor

Přednáška *Víra a výchova*, Pedagogická sekce ČKA, refektář Emauzského kláštera, 14. ledna 2009

Po přednášce *Víra a výchova*, zleva Jan Stříbrný, Zuzana Svobodová, Radim Palouš, Emauzský klášter, 14. ledna 2009

Přednáška *Víra a výchova*, Pedagogická sekce ČKA, refektář Emauzského kláštera, 14. ledna 2009

U příležitosti Masarykova výročí, 7. 3. 1998 na Pražském hradě

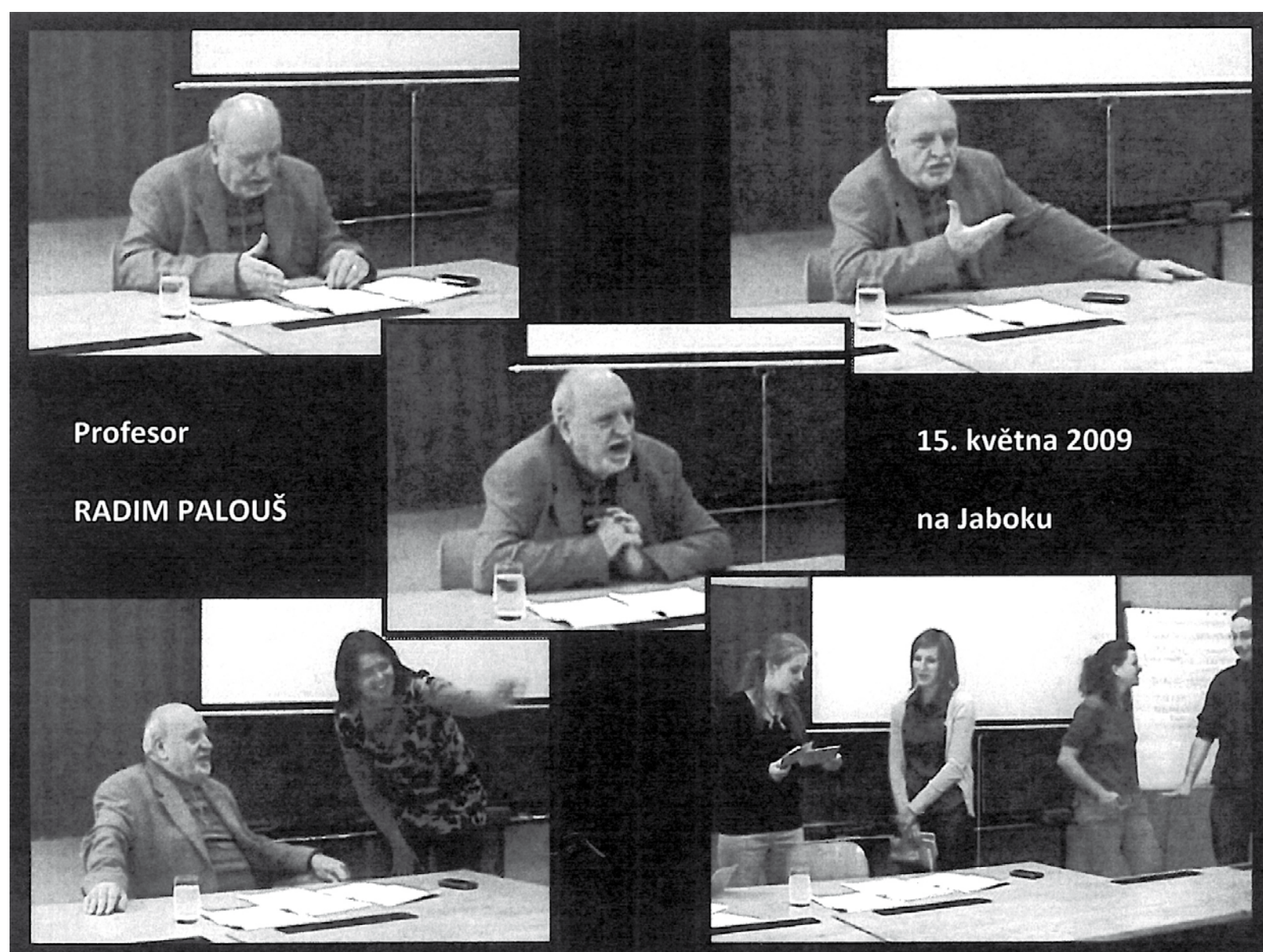
Radim Palouš přednáší o Sókratovi na filosofické fakultě v Pardubicích 29. listopadu 2007

Přednáška *Víra a výchova*, Pedagogická sekce ČKA, refektář Emauzského kláštera, 14. ledna 2009

Dekret, jímž byl Radim Palouš jmenován čestným členem České křesťanské akademie a čestným předsedou Pedagogické sekce ČKA

Radim Palouš *l@ntor*

Radim Palouš jako předseda jednání presynodálního symposia Papežské rady pro kulturu při setkání s papežem Janem Pavlem II., 31. října 1991

S kardinálem Paulem Poupardem v rámci jednání Papežské rady pro kulturu, 1991

S kardinálem Františkem Tomáškem v roce 1990

Rektor Univerzity Karlovy Radim Palouš a arcibiskup František Tomášek, 1990

Velikonoce v kostele Nejsvětějšího Salvátora u Karlova mostu, 24. dubna 2011

odesílatel: Radim Palouš
komu: Zuzana Svobodová
datum: 14. dubna 2013 9:18
předmět: Re: povolání

Pohybujeme se vždy "mezi", tedy na jedné straně je tu úkol žít dobře a plnit svou osobní povolání (ta se týká KAŽDÉHO lidského zaměstnání!!!), na druhé straně "obyčejně" – jaksi "sekulárně" – být živ: slušně se šatit, obstarávat své blízké, vydělávat atd. Takže i ti, kdo se zabývají "byznisem" jsou stejně odpovědní "počátkům" a základům lidství! Kde je to čertovo kopítko? Člověk je bytost v otázce: kdy JEST dobře? Nikdy zcela! To však nesmí znamenat rezignaci, nýbrž skromnost, pokoru! Vždy jest mu volit mezi egocentrickou vypočítavostí a obětavou sebevydaností.

Jak jsem já sám procházel životem z tohoto pohledu? Nemyslím, že jsem byl příliš závislý na rodinném blahobytu, i když jsem se nemohl vzdát úživných a záchovných starostí. I ti, kdo usebírají "sílu pro vyčerpávající práci sociálního pracovníka, pedagoga", tak činí v rámci skýtaných (společenských) dispozic a nemohou, ba nesmějí se zříkat ostatních svých "povolání".

Tedy chceš být obětavým "sociálním pracovníkem"? Výborně, věz však, je to cosi jiného, než kariéra obchodníka! (Opakuji: i kšeftař je pod lupou Boží!) Hodní lidé to vědí a budou ti ku pomoci – možná malé, možná větší.

Vím, milá Zuzano, že je to naivita, co píš, nicméně jistá "moudrá naivita" patří k těm, které lze občas označit za "dobré".

Váš Radim,

kteřý celý svůj život prožil jako věřící, že naivnímu se dostává Pomoci.

odesílatel: Radim Palouš
komu: Zuzana Svobodová
datum: 25. srpna 2009 10:45
předmět: Re: K svátku

Milá Zuzano,

... Psal jsem v minulém týdnu o třech adjektivech „přirozený“, „nadpřirozený“, „nepřirozený“ – jak spolu souvisí, o čem vypovídají, a ptal jsem se, zda jsou všechny rovnocenné, stejně kýžené, zařaditelné do stejné kvality v rámci veškerenstva, zda jsou stejného řádu. Přirozený svět je prostřeným bytem; prostor a čas jsou příležitostí být skutečností, jsou scénou velkolepého dramatu, na níž se žádný „herec“ nemůže izolovat a odříkávat svůj monolog. Vše se dává a podává, aguje i reaguje, tváří i tvaruje, každičká existence krystaluje a svítí: díky nadpřirozenému řádu, který uděluje světu smysl dramatu od stvoření po poslední soud. Zatím co nadpřirozenost a přirozenost jsou v řádu, tedy řádné, substantivum „nepřirozenost“ řád nezdobí – je totiž ne-řádem. Řád je pořádek, totiž znamená „dobré“ seřazení všeho toho, co spolu existuje. K přirozenosti patří nadpřirozenost, k nadpřirozenosti patří přirozenost, nepřirozenost k nim nepatří: je malverzací, defektem! Tuším, že jsme spolu dobře seřazení v šiku těch, kdo pečují o duchovní dimenze.

S pozdravy Vám i manželovi

Váš starý

Gaudentius

Radim Palouš c@ntor

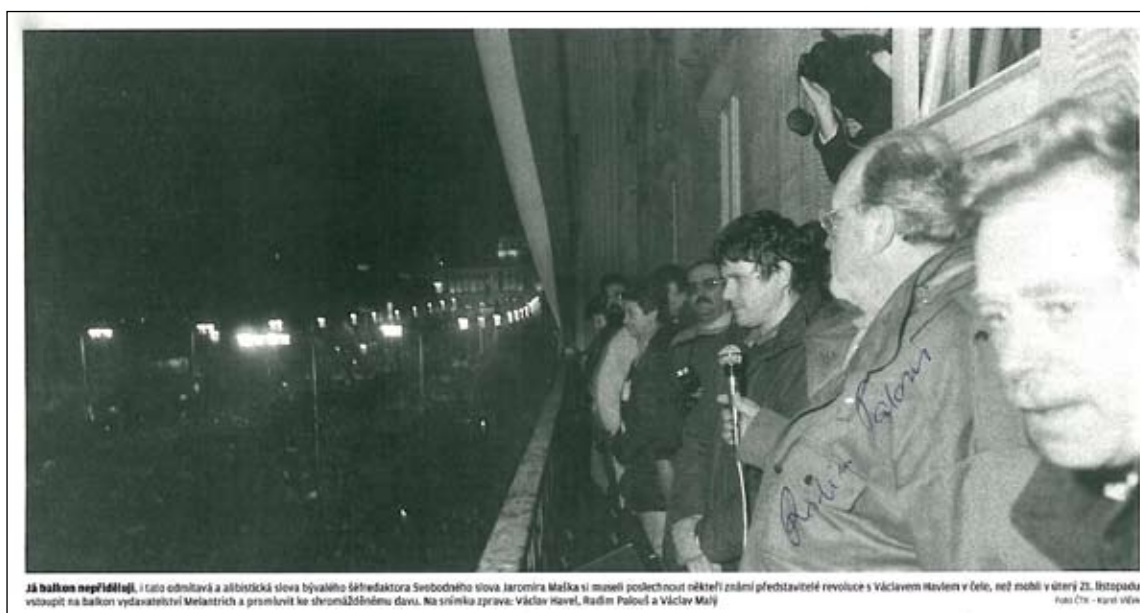
S Václavem Havlem a Radim Palouš při poctě zakladateli české filosofie výchovy, J. A. Komenskému, 1992

S Václavem Havlem

S Václavem Havlem v roce 1991 na Fakultě tělesné výchovy a sportu Univerzity Karlovy

21. listopadu 1989 na balkonu vydavatelství Melantrich, Václavské náměstí

První číslo Létající ryby (samizdat)

Prezident republiky

odesílatel: Radim Palouš
komu: Zuzana Svobodová
datum: 2. března 2013 9:10
předmět: Re: pozdravení

Milý Radime,
blahopřiji Ti k Tvému
uctyhrozděnému větu a děruji Ti
za všechno, co jsi vykonal
1) pro mne;
2) pro Akademii;
3) pro celý duchovní život;
4) pro CH 77 a pro OFJ
5) pro KU;
6) pro svět.
Jako pozornost Ti přikládám
1) dva projevy, jejichž úspěš-
nosti záleží na v duchovním
klimatu Akademie;
2) dokumentaci o setkáních
Akademie na Hradčecku.
Přeji Ti mnoho zdraví a
úspěchu do dalších let!
Václav H. ♥

... Nicméně cosi jsem v posledních dnech hodil na papír. Téma: Rozum a cit. Homér při líčení, jak se člověk dostává k činu, říká, že pojal jinou myšlenku, která mu ukazuje cíle a z níž čin bezprostředně plyne. Nezná nějakou zvláštní lidskou funkci typu vůle. Euripides ví, že v nás i mimo nás jsou překážky na cestě k činu, ale neapeluje na vůli, nýbrž na znalost. Chrisippos si dokonce myslí, že i pudy jsou úsudky logu. Pro Sokrata je ARETÉ prokazatelně vědění o dobrém: jestliže toto vědění člověk má, pak nemůže nic jiného, než činit dobré, neboť nikdo se nedopouští omylu z vlastního popudu. Též Platon soudí, že směr lidského dychtění neurčuje nějaká zvláštní lidská mohutnost, ale znalost dobrého. A podle Aristotela je ctnostné jednání nikoli konsekvencí volního rozhodnutí, ale určitého úsudkového předsevzetí.

Není podstatný rozdíl mezi spiritualitou antického logu a křesťanského logu?!? Patočka rozlišuje vzdělanostní okruhy: „Tři hlavní stránky vzdělanosti: 1) kontemplativní, kterou nejlépe představuje řeckoantický motiv, 2) vnitřně-osudovou, mravně-náboženskou, kterou nejlépe uchvátilo křesťanství, 3) a intelektuální, kterou představuje moderní rozum ve vědecké teorii, v technice i státní, politické, hospodářské, politické praxi.“ (Jan Patočka, Umění a čas I. Praha 2004, s. 29) Logos řeckoantický a logos doby moderní mají cosi společného, totiž „logičnost“ racionálního typu, roz-umnost.

Evropa zná dva druhy LOGU: Jeden je zrozen v Řecku jakožto EPISTEMÉ – a odtud všechno vědění směřuje k logičnosti, evidenci, konsekvenci apod. Křesťanská teo-logie tvrdí, že Kristus je bohočlověk, bytost, která kdysi žila na světě. Nicméně biblické záznamy neapelují především na vykazatelnost, pouze zvou do příběhu. „Na počátku byl Logos. Ten Logos byl u Boha. Ten Logos byl Bůh.“ (J 1, 1). To není evidence logického kalkulu, to je zpráva-vyprávění-příběh, který nelze pochopit, po-rozumět, nýbrž vyslechnout, poslechnout, uposlechnout, uvěřit – AMEN, tj. „uzavírám smlouvu“. Jde o srozumění s Božím světem, protože Bůh není nerozumný, spěchá upozornit křesťanská teologie, je to svět myslí a rozumu, avšak ne jen té myslí karteziánské s přísnými požadavky racionální evidence a jistoty jakožto kritéria pravdy.

Křesťanství a religiózní duchovnost vůbec suspenduje roz-umění ve prospěch sou-cítu! Viz Ricoeur: „Filosofie tedy musí být jakýmsi druhotným objasňováním mlhavého smyslu, který má předfilosofický ráz.“ „Již v předporozumění člověka sobě samému spočívá tak velké bohatství smyslu, že se s ním reflexe nemůže poměřovat.“ (Paul Ricoeur, Filosofie vůle II. Konečnost a provinilost. Praha 2011, s. 22 a 23) „Duše je spíš samotným pohybem smyslového k rozumovému, je to anabáze, vzestup k bytí. ... Duše míní a mýlí se, není to náhled, přinejmenším ne hned, nýbrž zahleděnost; není to, alespoň ne hned, dotek a vlastnění, nýbrž tíhnutí a napětí, ...“ (tamtéž s. 24). Dále: „Jak říci něco o duši a způsobu jejího přecházení mezi tím, co pomíjí a tím, co trvá? Poněvadž jazykem vědy, tj. v neměnném diskursu o neměnném bytí, to říci nelze, filosof to teprve pronáší v řeči alegorie a poté v řeči mýtu.“ (Tamtéž s. 25) „Ale v mýtu je víc než v reflexi: o něco méně je v něm určitosti a přesnosti, o to více je v něm potence.“ (Tamtéž s. 27)

To jaksi „jen tak“.

S pozdravy Váš starý

Radim

Radim Palouš @antor

Manželé Anna a Radim Paloušovi, 23. říjen 2014

Doma s Aničkou a Lévinasem (2006)

Šťastní manželé, listopad 2007

Advent 2011 doma s Aničkou (vpravo malý Daniel S.)

Manželé Anna a Radim Paloušovi, listopad 2007

Doma, 23. říjen 2014

Doma, 23. říjen 2014

Radim Palouš a pedagogický trojúhelník, listopad 2007

Doma, 23. říjen 2014

odesílatel: Radim Palouš
komu: Irena Vaňková
datum: 23. listopadu 2012 10:17

Milá kolegyně,
teprve dnes jsem si přečetl Vaše řádky o domově – velmi jsem se poučil, je to pozoruhodná studie na vedlejší téma! Domov patří k těm nezákladnějším pojmům, svazujícím tělo s duchem, přítomnost s veškerenstvím, odchody s návraty, celou tu událost konkrétního pobytu zde s konkrétními pobyty jinde. Sáhla jste do centra lidského bydlení "doma" jakožto vesmírného spočívání a odevzdávání.

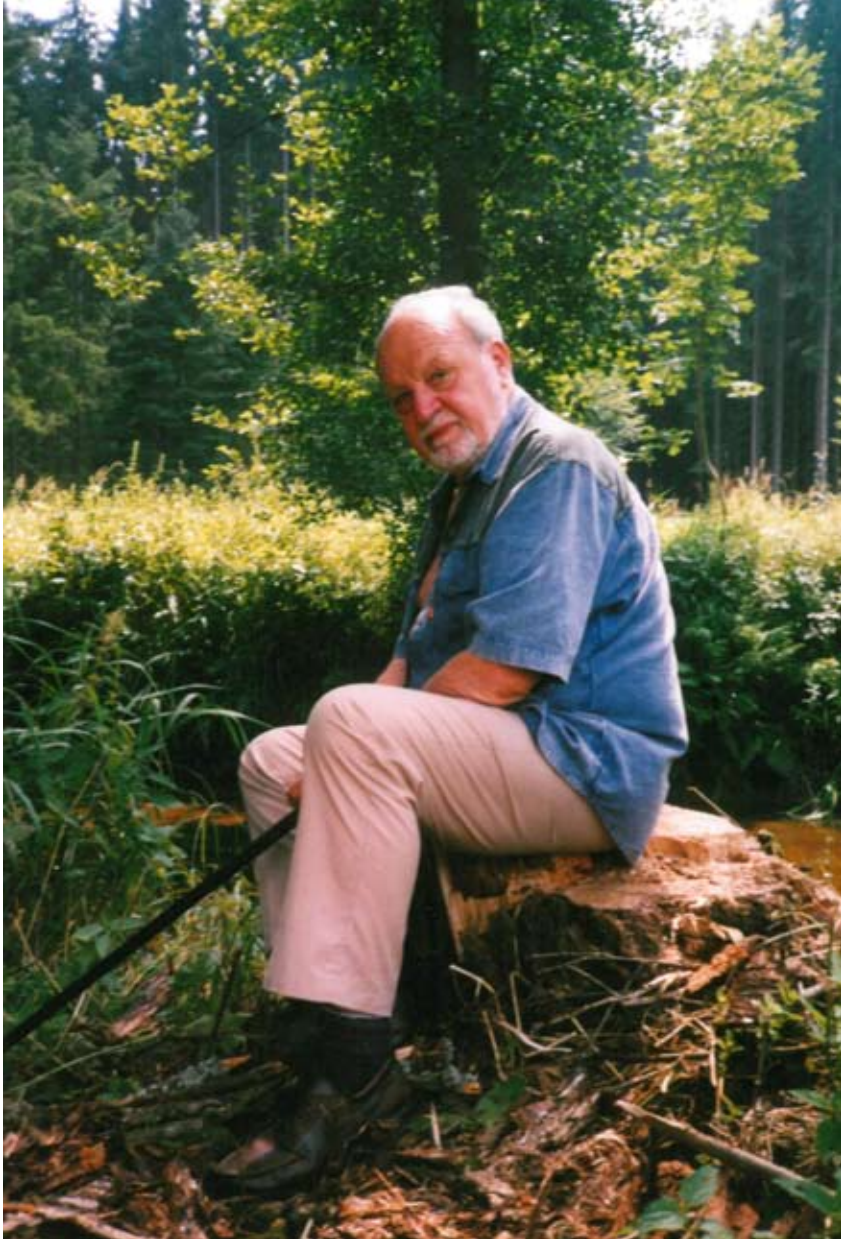
Velice Vám děkuju! Poněkud jsem s četbou Vašeho textu otálel – byl jsem hospitalizován a v pondělí si jdu lehnout znova do nemocnice (půjde o kardiostimulátor).

Se srdečnými pozdravy

Váš

Radim Palouš

Radim Palouš c@ntor

V přírodě

U pardubického zámku

Se zakladatelem dětské onkologie v Československu, profesorem Josefem Kouteckým, někdejším děkanem 2. lékařské fakulty UK a prorektorem, prosinec 1992

S Jaroslavem Kohoutem, u příležitosti převzetí čestného doktorátu na Univerzitě Pardubice, 4. února 2008

S Milošem Lánským, emeritním profesorem UK, 1994

Jako svědek na svatbě Davida a Lenky, oslavuje Miloš Rejchrt, 26.9.2002, evangelický kostel U Salvátora

S Milošem Lánským, emeritním profesorem UK, 1994

odesílatel: Radim Palouš
komu: Zuzana Svobodová
datum: 26. srpna 2006 12:02
předmět: Re: K svátku

Napsala jste mně,
 milá paní Zuzano,
 moc krásné vínšování. Vy jste mně připila vínem z Ithaky, já připiji řeckou Metaxou!

Ad vocem METAXY: Bytostná zkušenost nemusí probíhat v čase světa, odkud by se věčnost zakoušela stěží, nýbrž můžeme ji činit tam, kde ji nezakoušíme, totiž v onom „mezi“, v Platónově METAXY, které není ani časem, ani věčností. Zdání průběhu v čase vzniká tím, že průběhu METAXY můžeme přiřadit světová data, jestliže subjektem zkušenosti je člověk, jenž mimo jiné přísluší světu. Ono METAXY se nesmí přemístit do světa a času.

Takže: v plynutí bytostné zkušenosti v onom METAXY jsme v dotyku s věčností, a toto plynutí nelze převést na minulost, přítomnost a budoucnost, protože v každém bodu proudu toto plynutí v sobě nese pnutí k onomu mimočasovému, věčnému bytí: přítomnost věčného bytí v časném plynutí doporučujeme zvat „fliessende Präsenz“. Jde o permanentní pnutí k věčnému bytí. (Voegelin E.: Metaphysik und Geschichte. In: Die Philosophie und die Frage nach dem Fortschritt. München 1964, s. 267-291.)

Takže nejen opojný nápoj vytržníků, ale i situace těch vytržených, tj. vy-chovaných, vz-dělaných. Připíjím ovšem i Vám, Vašemu muži a dětem. A také paní Lánské, kéž je jí lépe!

Váš starý
 Radim Palouš

**Vážená paní
 Ludmila Lánská
 A. Barcala 11
 České Budějovice
 370 05**

Milá paní Lánská!
 Děkuji Vám za Váš dopis z 22. března 2007. Odpovídám poněkud opožděně – měl jsem toho v posledních dnech mnoho – konference, přednášky, články k výročí Charty 77 a k 30. výročí Patočkovy smrti a 100. výročí jeho narození. Teprve dnes usedám, abych Vám odpověděl. Publikaci Dub na hrázi rád a s doporučením odevzdám Vilémovi Prečanovi pro archiv. Nejlépe by bylo, kdyby mně knihu přivezla Zuzana Svobodová do bytu. Právě jsem od ní a od celé její rodiny dostal velikonoční pozdravy – dnes jí budu mailovat poděkování a zároveň jí pošlu kopii tohoto dopisu.
 Rád vzpomínávám na Miloše a na celý náš tehdejší tým. Byla to doba nejen přátelské důvěry, ale i pilné badatelské práce.
 Vinšuju Vám pokojné svátky velikonoční.

S přátelskými pozdravy

Váš
 Radim Palouš

30. 3. 2007

Radim Palouš c@ntor

Převzetí titulu doctor honoris causa na univerzitě v Krakově 19. října 1991, zcela vlevo filosof a teolog Józef Tischner

Při převzetí čestného doktorátu na Univerzitě Pardubice, 4. února 2008

Během obřadu udělení čestného doktorátu na Univerzitě Pardubice, vpravo Blanka Wichterlová, Pardubice, 4. února 2008

Po udělení čestného doktorátu na univerzitě v Pardubicích. Zprava Milena Lenderová, Petr Vorel (děkan FF UP), Radim Palouš, prorektor Miroslav Ludwig, rektor Jiří Málek

Po zahájení Výstavy o životě a díle Jana Patočky. Univerzita Pardubice 24. listopadu 2008

Radim Palouš, Isabela Řepková a Jaroslav Kohout, po udělení čestného doktorátu na Univerzitě Pardubice, 4. února 2008

Ze zahájení výstavy o Janu Patočkovy. Radim Palouš představuje svého celoživotního přítele a kolegu Jaroslava Kohouta. Zleva Jiří Málek (rektor Pardubické Univerzity), zcela vpravo ředitel Archivu Jana Patočky, Ivan Chvatík

Před univerzitní aulou v Pardubicích, zleva Aleš Prázný, Radim Palouš, Jaroslav Kohout, Tomáš Hejduk. Po udělení čestného doktorátu 4. února 2008

Dva nové čestné doktoráty!

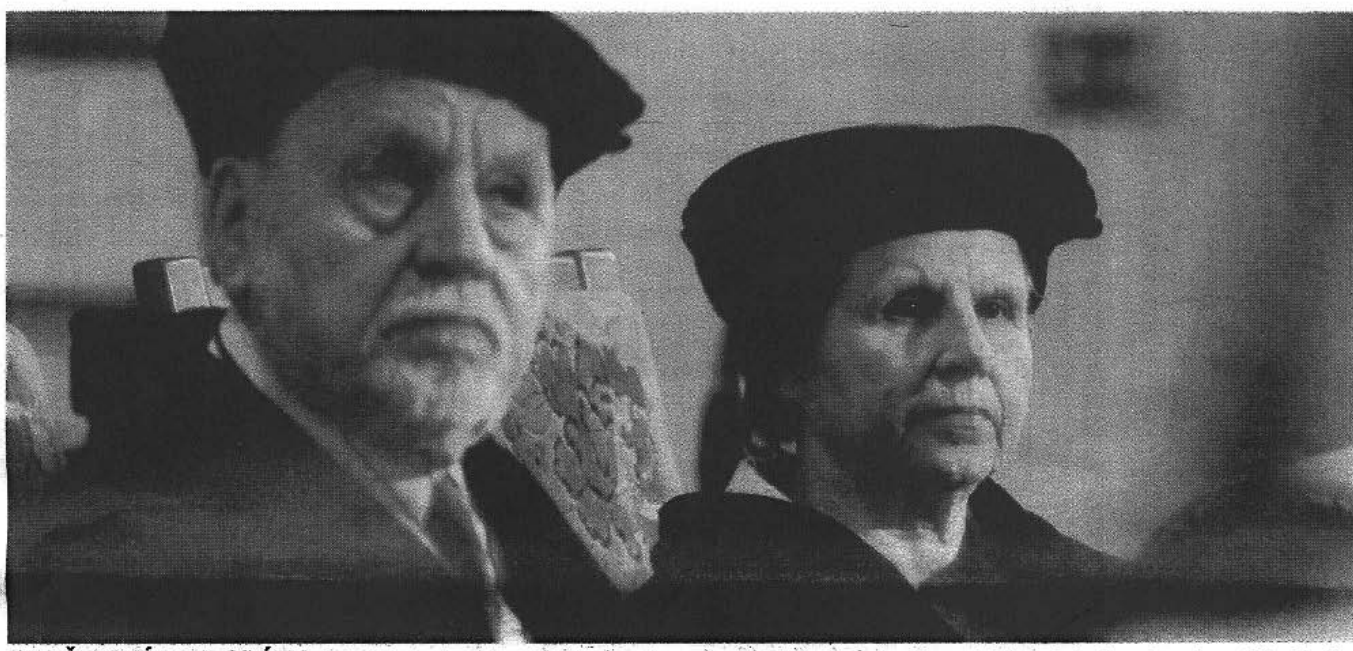
Na pardubické univerzitě včera toto prestižní ocenění obdrželi Radim Palouš a Blanka Wichterlová

TOMÁŠ DVOŘÁK

Pardubice/ Jedna z největších letošních akademických slavností se konala včera na pardubické univerzitě. V Aule Arnošta z Pardubic byly dvěma mezinárodně uznávaným osobnostem české vědy uděleny čestné doktoráty.

Za mimořádný přínos v rozvoji oboru filozofie a filozofie výchovy získal titul „doctor honoris causa“ filozof Radim Palouš. „Za udělení čestného doktorátu velice děkuji, a to přímo od srdce. Mám k tomu svůj zvláštní důvod. Je to totiž můj první čestný doktorát na české univerzitě,“ konstatoval profesor, který toto ocenění obdržel na univerzitách v Krakově, Lichtenstejně, Yorku, Edinburghu, Pittsburghu, Omaze, Betlehemu a v Soulu.

Svůj sympaticky odlehčený proslov okořenil někdejší mluvčí Charty 77 (v letech 1982 až 1983) i vtipnými postřehy ze své pedagogické praxe. Akademické obci například barvitě vylíčil úsměvnou historku o tom, jak se svými studenty „típal“ svíčku. Nejprve se však zdvořile otázel, zda je na této půdě vůbec možné užít slova „típnout“. Na závěr svého pro-

DVA ČESTNÉ DOKTORÁTY. Nejvyšší akademicko-vědeckou hodnost pardubické univerzity včera obdržely dvě výrazné osobnosti české vědy. Titul „doctor honoris causa“ získali filozof, profesor Radim Palouš, a doktorka chemických věd Blanka Wichterlová. Foto: Deník/Tomáš Kubelka

slovu pak rektorovi pardubické univerzity Jiřímu Málkovi předal memorandum o postavení filozofie na univerzitách. „Dostanete ho i e-mailem, takže ho budete mít ve svém počítači,“ podotkl triaosmdesátiletý žák Jana Patočky. „Na slova pana profesora Palouše budeme dlouho vzpomínat,“ komentoval jeho neotře-

lý projev rektor Jiří Málek. Druhý čestný doktorát si z jeho rukou převzala za mimořádný přínos v rozvoji oboru fyzikální chemie se zaměřením na heterogenní katalýzu Blanka Wichterlová z Fyzikálního ústavu Jaroslava Heyrovského Akademie věd. „Je mi velkou ctí, že jsem toto ocenění obdržela od vý-

znamné instituce s dlouhou vědeckou tradicí,“ řekla doktorka chemických věd.

Jako zlá Popelka

„Chemie není ve společnosti příliš oblíbená věda. Je chápána jako zlá Popelka znečišťující životní prostředí. Všichni ale její výrobky spo-

trebováváme, a ať chceme či nechceme, její role v dnešní společnosti je nezastupitelná,“ dodala Blanka Wichterlová.

Součástí obřadu bylo i slavnostní uvedení do funkce nově jmenované děkanky Fakulty ekonomicko-správní Renáty Myškové. Ta bude v čele na studenty nejpočetnější fakulty stát až do konce roku 2011.

odesílatel: Radim Palouš
komu: Zuzana Svobodová
datum: 16. března 2013 9:08
předmět: Re: pozdravení

...Termín filosofie výchovy jsem s Patočkou a s Schallerem chápal jako filosofii samu. To snad není namyšlenost! Nejednou jsem se snažil objasnit, že tato filosofie je sókratovskou e-dukací, vyváděním z jeskynní zabeďněnosti a uváděním do nad-hledu; že jde o bytostnou trans-cendenci, tedy nikoli o moudrost-sofia, nýbrž o vstup do prostoru nelhostejného (laskavého, láskyplného - FILEIN) hledání toho, co je správné, pravé, moudré. Ano, anglická uzance často rozumí filosofii výchovy prakticistní návody třeba i didaktického typu; to však nic nemění na naší myslitelské tradici.

... Váš
Radim

Zpráva v pardubickém tisku 5. února 2008